

UNIVERZA V LJUBLJANI
FILOZOFSKA FAKULTETA
ODDELEK ZA SLOVENISTIKO

EVA RAZPOTNIK

Leposlovje v glasilu *Soča* od 1904 do 1915

Diplomsko delo

Moste, 2019

UNIVERZA V LJUBLJANI
FILOZOFSKA FAKULTETA
ODDELEK ZA SLOVENISTIKO

EVA RAZPOTNIK

Leposlovje v glasilu *Soča* od 1904 do 1915

Diplomsko delo

Mentor: red. prof. dr. Miran Hladnik

Univerzitetni študijski program
prve stopnje: Slovenistika

Moste, 2019

Zahvala

Najprej se zahvaljujem mentorju red. prof. dr. Miranu Hladniku za prijaznost in strokovno pomoč pri pisanju diplomskega dela.

Zahvaljujem se svoji družini, še posebej mami in očetu, za vse spodbude in vsestransko podporo tekom študija.

Hvala, Matic, da mi stojiš ob strani.

Izveček

Leposlovje v glasilu *Soča* od 1904 do 1915

V diplomskem delu se ukvarjam z leposlovjem, ki je izhajalo v goriškem glasilu *Soča* med letoma 1904 in 1915.

Najprej sem pregledala vse ohranjene številke in oblikovala bibliografijo, ki sem jo kasneje postavila na Wikivir. Pri analizi sem se najprej osredotočila na sama leposlovna dela (količino objavljenega leposlovja, zvrstnost in vrstne oznake), nato pa sem pozornost namenila avtorjem, pri katerih me je zanimalo predvsem razmerje med poznanimi in nepoznanimi, tujimi in slovenskimi ter razmerje med avtorji glede na spol.

Ključne besede: *Soča*, bibliografija, leposlovje, Gorica

Abstract

Literature in the gazette *Soča* from 1904 to 1915

In my thesis I deal with fiction published in Gorica's gazette *Soča*, between the years 1904 and 1915.

First, I went through all the accessible editions and created a bibliography, which I also published on Wikivir. In the beginning of the analysis I focused on fiction (mostly on quantity of published literature and different genres) and later on I paid more attention to the authors (known and unknown authors, foreign and slovenian authors, as well as the difference between authors, regarding gender).

Keywords: *Soča*, bibliography, fiction, Gorica

Kazalo vsebine

1. Uvod	1
2. Splošno o glasilu <i>Soča</i>	2
2.1. Nastanek in razvoj glasila	2
2.2. Pomembni osebi za nastanek in razvoj glasila	3
VIKTOR DOLENC (1841–1887)	3
ANDREJ GABRŠČEK (1864–1938)	4
2.3. Oblika <i>Soče</i>	5
3. Družbene okoliščine in njihov vpliv na <i>Sočo</i>	7
3.1. Začetek 20. stoletja – nadaljnja krepitev narodne zavesti.....	7
3.2. Prva svetovna vojna	7
3.3. Vpliv svetovne vojne na glasilo <i>Soča</i>	8
4. Analiza leposlovja v glasilu <i>Soča</i> od 1904 do 1915.....	9
4.1. Leposlovje po posameznih letih	9
4.2. Leposlovje glede na številke	11
4.3. Literarne zvrsti	12
4.4. Vrstne oznake objavljenega leposlovja	13
4.4.1. VRSTNE OZNAKE ZA EPIKO	13
4.4.2. VRSTNE OZNAKE ZA LIRIKO.....	14
4.4.3. VRSTNE OZNAKE ZA DRAMATIKO	15
5. Analiza avtorjev leposlovnih del.....	16
5.1. Razmerje med poznanimi in nepoznanimi avtorji	16
5.2. Razmerje med slovenskimi in tujimi avtorji	17
5.2.1. Slovenski avtorji	18
5.2.2. Tuji avtorji	18

5.3. Spol avtorjev	19
6. Bibliografija leposlovja v <i>Soči</i> od 1904 do 1915	20
6.1. 1904	20
6.2. 1905	21
6.3. 1906	21
6.4. 1907	22
6.5. 1908	23
6.6. 1909	23
6.7. 1910	24
6.8. 1911	25
6.9. 1912	26
6.10. 1913.....	26
6.11. 1914.....	26
7. Zaključek.....	27
8. Viri in literatura	28

Kazalo slik

Slika 1 Viktor Dolenc, Slovenska bibliografija.	3
Slika 2 Andrej Gabršček, Slovenska bibliografija.....	4
Slika 3 Naslovna stran Soče, dne 3. 2. 1910, dLib.	5
Slika 4 Leposlovje pod črto, dne 22. 4. 1905, dLib	5
Slika 5 Oglas za delo, dne 24. 6. 1905, dLib.	6
Slika 6 Rubrika Književnost, dLib.	6
Slika 7 Oglas, dne 6. 5. 1905, dLib.	6
Slika 8 Primer poročanja o vojni, dne 4. 8. 1914, dLib	8

Kazalo grafikonov

Graf 1 Leposlovje po letnikih.....	9
Graf 2 Primerjava števila objavljenih leposlovnih del v dveh obdobjih	10
Graf 3 Objavljena leposlovna dela glede na številke.....	11
Graf 4 Razmerje med literarnimi zvrstmi.....	12
Graf 5 Razmerje med literarnimi zvrstmi v dveh obdobjih.....	12
Graf 6 Poznani in nepoznani avtorji	17
Graf 7 Razmerje med tujimi in slovenskimi avtorji	17
Graf 8 Razmerje med avtorji glede na spol.....	19

Kazalo tabel

Tabela 1 Seznam avtorjev	16
--------------------------------	----

1. Uvod

Tema diplomskega dela je leposlovje v glasilu *Soča* med letoma 1904 in 1915. Dela sem se lotila s pregledovanjem vsake ohranjene številke, ki je izšla v tem obdobju, hkrati pa sem oblikovala tudi bibliografijo (nahaja se na koncu diplomskega dela), ki mi je v nadaljevanju služila za podrobnejšo analizo leposlovnih del.

V prvem delu sem se osredotočila na nastanek in razvoj glasila, na pomembni osebi in družbeno-zgodovinske okoliščine, ki so imele na glasilo velik vpliv. Na kratko je predstavljena tudi oblika večine številke v tistem času.

Drugi del diplomskega dela je posvečen analizi leposlovja. Najprej sem se osredotočila na leposlovje, količino in zvrstnost, vrstne oznake objavljenih del, nato sem pozornost usmerila še k avtorjem. Pri slednjih me je najprej zanimalo razmerje med poznanimi in nepoznanimi avtorji. Nepoznane avtorje sem najprej skušala prepoznati. Poznane avtorje sem razdelila na slovenske in tuje, primorske in druge slovenske, zanimalo pa me je tudi razmerje glede na spol avtorjev in vpliv vojne na literaturo. Pri nekaterih analizah sem razmerje prikazala tudi z grafi ali podatke primerjala z rezultati analize diplomskega dela, ki obravnava leposlovje v *Soči* od 1871 do 1881 in od 1893 do 1903.¹

¹ Lara Rojc. *Leposlovje v glasilu Soča od leta 1871 do leta 1881*. Diplomsko delo; Klara Rudić. *Leposlovje v časniku Soča od leta 1893 do leta 1903*. Diplomsko delo.

2. Splošno o glasilu *Soča*

2.1. Nastanek in razvoj glasila

Prva številka glasila, ki nosi ime po reki *Soči*, je izšla 31. marca 1871 in je bila sprva glasilo slovenskih liberalno usmerjenih Goričanov, ki so se ukvarjali z aktualno slovensko družbeno problematiko.

Zaradi različnih nazorov je v slovenskem političnem prostoru tik pred državnozborskimi volitvami leta 1873 prišlo do popolnega razkola med mladoslovenci in staroslovenci, kar se je razrešilo leta 1876 s spravo in nastankom novega enotnega političnega društva Sloga, ki je v nadaljevanju izdajalo glasilo *Soča*. Po letu 1900 je glasilo izhajalo pod okriljem Narodno napredne stranke za Goriško, ki se je zavzemala predvsem za enakopravnost slovenskega naroda in jezika ter sodelovanje z vsemi slovanskimi narodi, svobodno šolo, gospodarski napredek kmetov, enakovrednost vseh stanov ipd. (Branko Marušič. *Doktor Karel Lavrič (1818–1876) in njegova doba*, 2016). Politično dogajanje goriških Slovencev se odraža vseskozi glasilo.

Glasilo je sprva izhajalo dvakrat na mesec, z izjemo leta 1872, ko je izhajalo vsak teden, od 1898 dvakrat tedensko, od leta 1907 pa so tedensko izšle tri številke.

2.2. Pomembni osebi za nastanek in razvoj glasila

VIKTOR DOLENC (1841–1887)

Viktor Dolenc, rojen v Senožečah, je eden izmed najzaslužnejših ljudi za nastanek in nadaljnji razvoj glasila *Soča*.

Kot politično angažiran predstavnik primorskih Slovencev in aktiven član političnega društva *Soča* je leta 1871 na občnem zboru društva predlagal ustanovitev tednika, namenjenega vsem primorskim Slovincem. Ker s strani istrskih in tržaških Slovencev ni bilo pripravljenosti za sodelovanje, je z izdajanjem glasila pričelo društvo *Soča*.

Dolenc je bil poleg idejnega vodje tudi prvi urednik glasila. Funkcijo je opravljal do leta 1876; v tem času je *Soči* doprinesel veliko prispevkov s področja politike in gospodarstva. (Slovenska bibliografija).

Slika 1 Viktor Dolenc, Slovenska bibliografija.

ANDREJ GABRŠČEK (1864–1938)

Andrej Gabršček, rojen v Kobaridu, je po končani učiteljski poklicni poti življenje posvetil publicistiki. Zaradi ugleda, ki ga je kot publicist užival v Gorici, ga je dr. Anton Gregorčič povabil k sodelovanju in mu predal uredništvo *Soče*.

Gabršček je bil okoli leta 1889 aktiven na področju novinarstva (deloval tudi v organizaciji slovanskega novinarstva), uredništva, gospodarstva (imel je svojo tiskarno), politike (član društva Sloga, nato Narodno napredne stranke) ter na področju založništva in s tem povezanim področjem književnosti, znotraj katerega se je ukvarjal predvsem s prevodi slovanskih književnih del.

Od leta 1889 je moral zaradi spora med mladoslovenci in staroslovenci zapustiti *Sočo*. Začel je izdajati *Novo Sočo*. Leta 1892 se je vrnil k *Soči* in uredništvo prevzel do septembra 1912. Za kratek čas je uredništvo vodil še januarja 1915. (Slovenska bibliografija).

Slika 2 Andrej Gabršček, Slovenska bibliografija.

2.3. Oblika Soče

Vsaka številka glasila je imela v povprečju od 4 do 5 strani. Številke, ki so obsegale več strani, so bile običajno posebne izdaje s prilogo oziroma so vsebovale večje število oglasov.

Do leta 1907 ima glasilo podnaslov »Vse za omiko, svobodo in napredek!«, kasneje pa »Vse za narod, svobodo in napredek!« istega avtorja dr. K. Lavriča.

Št. 13.
V Gorici, v četrtek dne 3. februarja 1910.
Tečaj 21.

Ishaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K
 10 "

Posamične številke stanejo 10 Vin. V Gorici se prodaja „Soča“ v vseh tobakarnah.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kažipot po Goriskem in Gradščanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštah zvez“. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo
 se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. na desno.

Upravništvo
 se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni. Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Oglašni in poslane se računijo po Petit-vrstah, če tiskano 1-krat 6 vin., 2-krat 14 vin., 3-krat 12 vin. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. Reklame in spisi v uredniškem delu 30 vin. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Slika 3 Naslovna stran Soče, dne 3. 2. 1910, dLib.

V večini številke je na začetku obravnavano aktualno dogajanje na političnem področju v domovini, del »pod črto« pa je namenjen leposlovnim delom ali drugim prispevkom, ki jih niso mogli umestiti med vsakdanje vsebine (npr. zapis o kakšni znani osebi ipd.).

— 14 —

Grof Monte Cristo.

Napisal Alexandre Dumas.
(Dalje.)

Toda kljub temu general lahko odide prosto, popolnoma prosto. Domov se ni vrnil. Kaj hočeš, dragi moj? Od nas je odšel je pač zasel, to je vse. Umor! Resnično, Villefort, kot namestnik kraljevega prokuratorja si me izenadil, da vtemeljuješ tožbo s tako nezadostnimi dokazi! Če si dal ti kot rojalist kdaj usmrtili katerega mojhi, ali mi je padlo kotaj v glavo, da bi ti rekel: „Sin moj, ti si zagrešil umor?“ Ne, ampak rekel sem: „Prav gospod, bojevali ste se zmagonosno; jutri se vam povrne.“

„Toda, oče, bodite previdni, kajti kadar napoči naš dan, bode naše povračilo strašno.“

„Ne razumem te.“

„Vi upate, da vnovič posadite na prestol uzurpatorja?“

„Gotovo.“

„Molite se, oče; aiti deset milj od ohalni ne prodre v no-trajno Francijo, ne da bi ga zasledovali, preganjali in zajeli kakor divjo žival.“

„Moj ljubi prijatelj, cesar je ta hip na potu v Grenoble; dne 10. ali 12. marca bode v Lyonu, 20. ali 25. v Parisu.“

„Ljudstvo se dvigne.“

„Da mu pohiti naproti in ga sprejme z odprtimi rokami.“

„Njegovo spremstvo šteje samo nekaj ljudi, in z orožjem v roki se mu stoji nasproti.“

„Vojstvo ga kakor v triumfu spremi v glavno mesto. Resnično, moj ljubi Gerard, ti si še popolu otrok; meniš, da si poučen o razmerah izborna, ker ti je tri ali štiri dni po izkrcanju povedal telegram: „Uzurpator je priplul z nekaj možmi pred Cannes in se izkrcal. Zasedujejo ga.“ Toda kje je in kaj počne? O tem ne veste ničesar. Za petami so mu, to je vse, kar veste. In tako mu bodo za petami do Parisa, ne da bi počila puška.“

„Grenoble in Lyon sta zvesti mesti, ki se mu vpreta z vso odločnostjo.“

„Grenoble mu odpre navdušeno svoja vrata; ves Lyon mu pohiti naproti. Verjemi mi, poučeni smo tako dobro kakor ti, in naša policija je poučena boljše kakor vaša. Ali hočeš, da ti dokažem? Hotel si mi prikriti svoje potovanje, toda izvedel sem za tvoj prihod četr ure pozneje, kakor si prišel v mesto. Svoj naslov si povedal samo svojemu postiljonu, in vendar, jaz sem vedel zanj; dokaz za to je, da sem prisel k tebi v hipu, ko si hotel sestti k mizi. Pozovni torej in ajj prinesi še za jednega: jedla bodeva skupaj.“

„Res,“ odvrne Villefort in se začuden ozre v svojega očeta, „res, videti ste dobro poučeni.“

„Ej, moj bog! Stvar je zelo preprosta; vi, ki imate zdaj v rokah oblast, imate sredstva, katera nudi denar; mi, ki upamo, da dosežemo oblast za bodočnost, imamo sredstva, ki jih nudi udanost.“

„Udanost?“ pravi Villefort smehljaje.

„Da, udanost, tako se imenuje z dostojnim izrazom upajoča čestitljivost.“

In Villefortov oče hoče pozvoniti sam, da pokliče slugo, ki ga ni poklical njegov sin.

Villefort ga prime ga roko.

„Čujte oče,“ pravi mladi mož, „še jedno besedo!“

„Govori!“

„Dasi je kraljeva policija tako slaba, ji je vendar znano nekaj strašnega.“

„Kaj?“

„Opis človeka, ki je bil pri generalu Quesnelu ono jutro, ko je potem general izginil.“

„Ah, to je ona, ta dobra policija? In kakšen je bil ta človek?“

„Najavega obraza, s črnimi lasmi, zaliz, in črnimi očmi; na sebi je imel modro sukajo, zapeto do zadnjega gumba; na prsih trak Častne Legije, klobuk z velikimi krajci.“

„Ej, ej, ona ve to?“ pravi Noirtier. „In zakaj ni prišla tega moža?“

„Ker ga je izgubila večraj ali predvečerjani na oglu ulice Coz-Héron iz oči.“

„Ali ti nisen rekel, da vaša policija ni vredna ničesar?“

„Da, toda vsak hip ga lahko zopet najde.“

„Da,“ pravi Noirtier, „oziraje se brezskrbno okoli sebe, če bi tega moža ne bil nihče svaril. Toda to se je zgodilo, in en,“ pristavi smehljaje, „izpremeni svoj obraz in svojo nošo.“

Pri teh besedah vstane, sleče sukajo in ovratnico, stopi k mizi, na kateri je ležalo vse, kar je rabil njegov sin za toaletto, vzame brivec, si namaže obraz z milom in si pobrije zalize, ki so bili policiji tako dobrodošel znak.

Villefort opazuje njegovo početje s strahom, ki ni bil brez obzudovanja.

Pobrivši si zalize, si počese Noirtier svoje lase na drugo stran. Mesto svoje črne ovratnice si vzame pisano, ki jo najde v Villefortovem popotnem kovčegu; svojo modro, do vrha zapeto sukajo zamenja z izrezano, kostanjasto barvano sinovo, si pomeri pred ogledalom njegov klobuk, pokane nad to izpre-

Slika 4 Leposlovje pod črto, dne 22. 4. 1905, dLib.

V glasilu najdemo tudi rubrike Dopisi, Gospodarske vesti, Politični pregled, Darovi, Domače vesti, Prosveta, Sokolski vestnik, Razne vesti itd. Zadnja stran (lahko tudi zadnjih par strani) je bila namenjena oglasom, pozivom, obvestilom oz. oznanilom.

Književnost.

Dva izleta na Rusko. — Črtice iz popotnega dnevnika. A. Aškerc. Ponatis iz „Ljubljanskega Zvona“. Pisatelj podaje zanimive podatke s svojega potovanja po Ruskem. Lepa, s čutečim slovanskim srcem pisana, priporočljiva knjiga. Cena K 1.— po pošti K 1.10.

Ilustrovani narodni koledar 1904. — Uredil in založil Dragotin Hribar v Celju. Lepo opremljen koledar z vso v take vrste knjigo spadajočo tvarino; poleg prinaša več lepega berila in par dobrih slik. Cena 1 K 50 v.

Slovensko-amerikanski koledar 1904. — Izdalo in založilo uredništvo „Glas Naroda“. X. letnik. New York. Cena 25 centov. Čeden koledar z raznovrstnim berilom in mnogimi slikami.

Bog i Hrvati. — Pučki kalendar 1904. Broširan 1 K, vezan 1 K 40 v. Tiskarna Ant. Scholza v Zagrebu. Bogat, obširen koledar z najraznovrstnejšo vsebino in zanimivimi slikami.

Spisi Krištofa Šmida. — XIII. zvezek. V Novem mestu. Tisk in založba I. Krajec. 80 strani.

Slika 6 Rubrika Književnost, dLib.

Oglas.

Razpisuje se služba

občinskega tajnika

v Volčah vsled starešinstvenoga sklepa z dne 12. junija 1905. Letna plača jo 540 K. Prosilci, zmožni za to službo se lahko oglasijo pri županstvu v Volčah do konec tega meseca ozir. julija 1905.

Županstvo v Volčah,
dne 19. junija 1905.

Majnik, župan.

Slika 5 Oglas za delo, dne 24. 6. 1905, dLib.

== Zahtevajte pri nakupu ==

Schicht-ovo štedilno milo

z znamko „JELEN“.

Varstvena znamka.

Ono je zajamčeno čisto in brez vsake škodljive primesi. Para izvrstno. Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, porilo neškodljivo milo naj dobro pazi da bo imel vsak komad mila „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

Georg Schicht Aussenig & E. — Največja tovarna te vrste na evropskem ozemlju!

— Zastopnik: Umberto Bozzini — Gorica, Stolna ulica št. 9. —

Dobiva se povsod!

Slika 7 Oglas, dne 6. 5. 1905, dLib.

3. Družbene okoliščine in njihov vpliv na Sočo

3.1. Začetek 20. stoletja – nadaljnja krepitev narodne zavesti

Že vsaj od pomladi narodov leta 1848, se je narodna zavest močno krepila. Tudi na začetku 20. stoletja se je pri narodih, ki so bili del katere druge politične, narodnostno mešane entitete (npr. narodi v Avstro-Ogrski), narodna zavest obdržala in se izražala preko različnih programov in vedno glasnejših zahtev po večji avtonomiji.

Tudi pri Slovencih se je narodna zavest močno okrepila in zelo glasne so postajale želje, ki so Slovence v prihodnosti videli v zvezi z drugimi južnoslovanskimi narodi, vendar znotraj Avstro-Ogrske. Šlo je za t. i. irializem, ki kaže na to, da Slovenci niso zahtevali popolne ločitve od Habsburžanov, niti si je niso želeli. Njihova tendenca je bila združitev z južnimi Slovani, do katerih so gojili simpatijo že celo 19. stoletje.

3.2. Prva svetovna vojna

Po celotni Evropi je vladalo napeto ozračje. Najprej je kot znanilo sprememb izbruhnilo na Balkanu. 28. 6. 1914 je v Sarajevu pripadnik skupine Mlada Bosna, Gavrilo Princip, ustrelil avstro-ogrskega prestolonaslednika Franca Ferdinanda in njegovo ženo Sofijo. Sarajevski atentat je še bolj zaostрил razmere in pripeljal do tega, da je 28. 7. 1914 Avstro-Ogrska napovedala vojno Srbiji, s čimer se je začela 1. svetovna vojna.

Slovenski vojaki so se v 1. svetovni vojni bojevali na vzhodni, balkanski in italijanski fronti, leta 1915 pa se je odprlo tudi bojišče na slovenskih tleh, soška fronta. Na tej se slovenski vojaki niso borili zgolj v imenu Avstro-Ogrske, temveč za lastno ozemlje. Boji so trajali 885 dni, vse do 28. 10. 1917, in terjali veliko število žrtev.

3.3. Vpliv svetovne vojne na glasilo *Soča*

V uredništvo *Soče* so informacije prihajale zelo hitro. Ob pogledu na številke, ki so izšle od sarajevskega atentata do zadnje izdane številke leta 1915, je opaziti izredno hitro poročanje o dogajanju na političnem področju, o razmerah na bojiščih, novih vojnih napovedih, žrtvah vojne itd. Pojavijo se nove rubrike, ki so namenjene poročanju o dogajanju na bojiščih in dogodkih, povezanih z vojno: S severnega bojišča, Boji na jugu, Boji na zahodni meji, Pomorski boji, Boji Nemcev, Svetovna vojna. Od začetka vojne so v vsaki številki vsebine z vojno tematiko, ki so zavzemale večino strani. Nekatere rubrike, ki so bile prej prisotne v skorajda vsaki številki, so praktično izginile (npr. Politični pregledi, Gospodarske vesti, Književnost, Sokolski vestnik ...), prenehali so tudi z objavljanjem leposlovja, kar najverjetneje kaže na to, da se je uredništvo prilagodilo takratni družbeni situaciji in tudi potrebam bralcev glasila, ki so želeli biti seznanjeni s potekom vojne.

Slika 8 Primer poročanja o vojni, dne 4. 8. 1914, dLib.

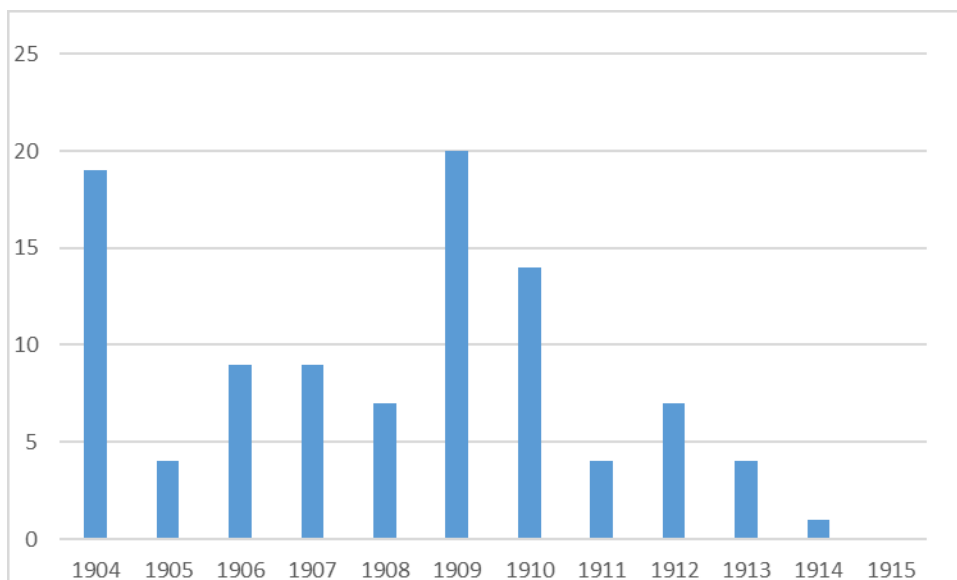
4. Analiza leposlovja v glasilu *Soča* od 1904 do 1915

V analizo so vključene vse ohranjene številke glasila med letoma 1904 in 1915.² V nadaljevanju sem najprej predstavila obseg leposlovja v letnikih in posameznih številkah, nato sem se osredotočila na literarne zvrsti in vrstne oznake. Dobljene podatke sem sproti skušala pojasniti z navedenim v prvem delu diplomske naloge. Pri nekaterih poglavjih sem podatke primerjala s prejšnjimi letniki glasila.

4.1. Leposlovje po posameznih letih

Med letoma 1904 in 1915 je bilo v *Soči* objavljenih 99 leposlovnih del. Največ leposlovja je najti v številkah, ki so izšle leta 1909. Bolj ko se je bližala 1. svetovna vojna, manj leposlovja je bilo objavljenega. Vidimo, da so bila leta 1913 objavljena štiri dela, 1914 eno in 1915 nobenega.

V spodnjem grafu je prikazano število leposlovnih del, ki so bila objavljena v posameznih letnikih.

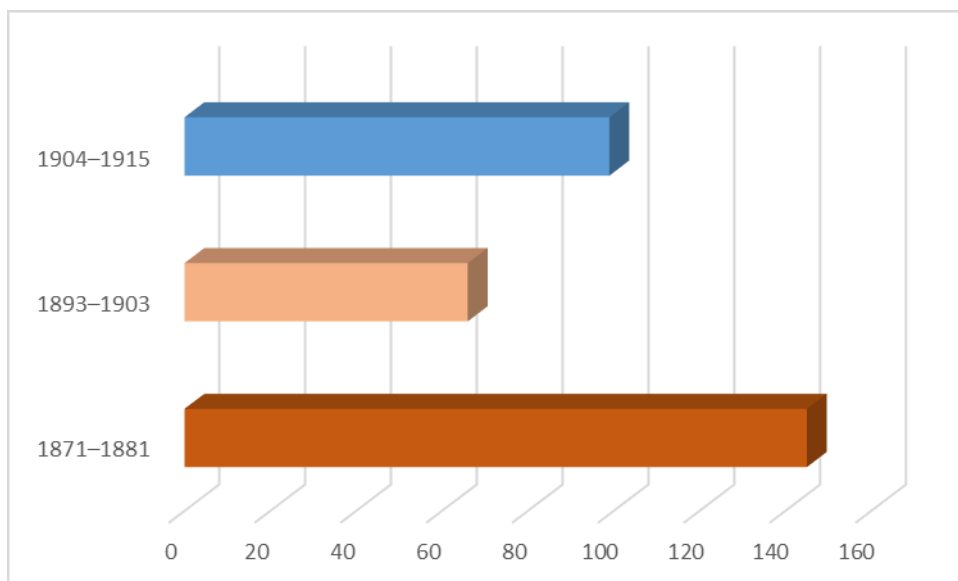

Graf 1 Leposlovje po letnikih

² Pri delu sem si pomagala predvsem z Digitalno knjižnico Slovenije, nekatere številke pa sem poiskala tudi v Goriški knjižnici Franceta Bevka.

Glede na zgornje podatke je bilo v glasilu na leto objavljenih povprečno 8,25 leposlovnih del, kar se, glede na obseg izdanih števil v vseh letih, zdi precej malo.

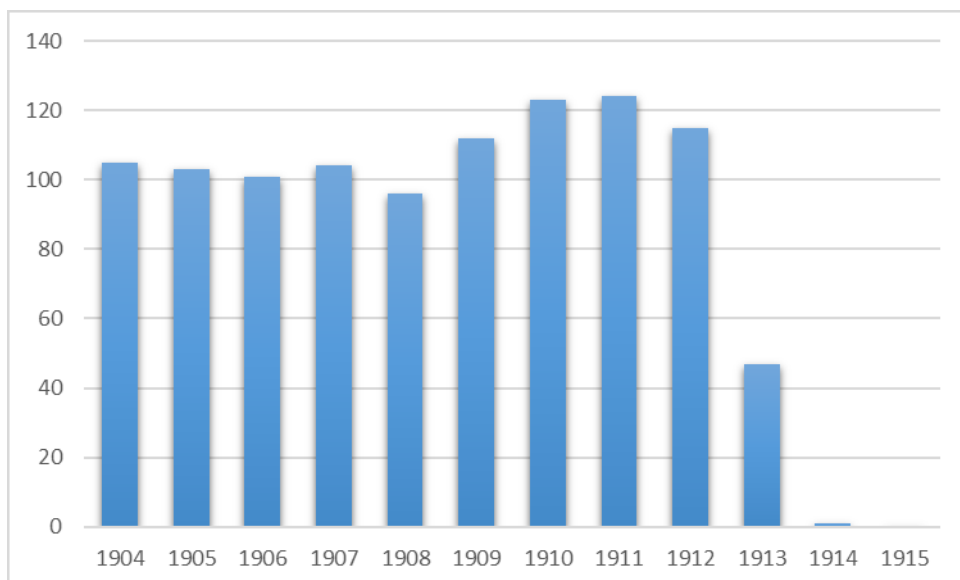
Če zgornje primerjam s številom leposlovnih del v prvih desetih letnikih glasila *Soča* (1871–1881), ugotovim, da je bilo v obdobju od 1904 do 1915 objavljenih 46 del manj kot v obdobju od 1871 do 1881. Razlogi za to so lahko različni; po mojem mnenju je večji delež leposlovja v prvem desetletju glasila mogoče pripisati drugačni politiki uredništva, drugačnim družbenim in političnim okoliščinam, lahko je bil to eden izmed načinov, s katerim so želeli pritegniti nove naročnike k branju glasila, ali pa so z leposlovnimi deli želeli zapolniti prostor na strani, ki je ostal nezapolnjen. Po kratkem pregledu je namreč razvidno, da je v obdobju od 1904 do 1915 več rubrik, kot jih je bilo med letoma 1871 in 1881, kar je posledično lahko pomenilo tudi manj prostora za leposlovje. Ob pogledu na količino objavljenega leposlovja med letoma 1893 in 1903 pa se izkaže, da je bilo v tistem obdobju objavljenih najmanj leposlovnih del, v kolikor upoštevam posamezna dela.

Graf 2 Primerjava števila objavljenih leposlovnih del v treh obdobjih

4.2. Leposlovje glede na številke

Za bolj natančen prikaz dejanskega obsega objavljenega leposlovja v Soči sem se osredotočila še na analizo posameznih številk.

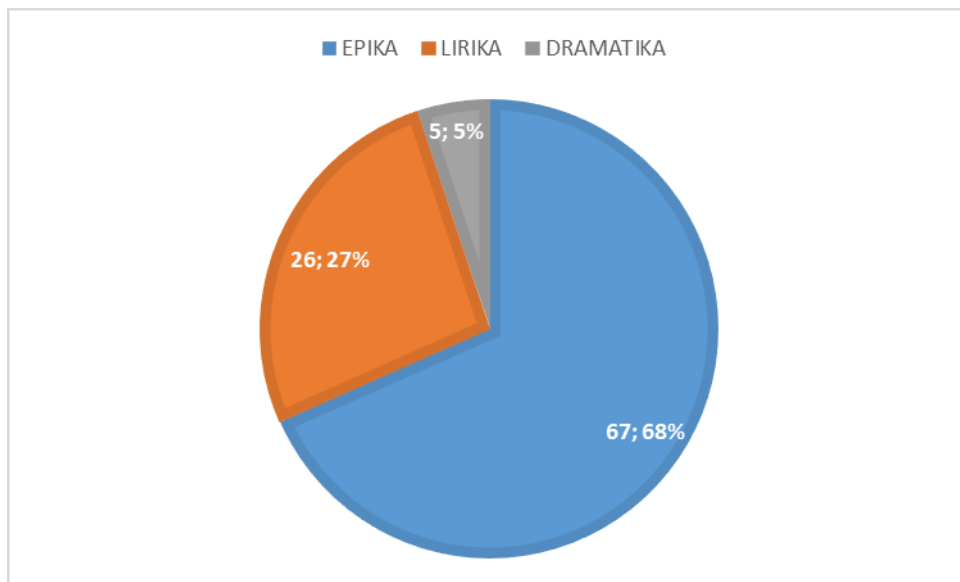
Graf 3 Objavljena leposlovna dela glede na številke

Zgornji grafikon kaže, da je bilo do leta 1913 v vsakem letniku vsaj 90 števil, v katerih je bilo objavljeno leposlovno delo. Leto z največjim deležem leposlovja glede na posamezne številke je 1911. Po letu 1913 je število leposlovja začelo strmo padati, kar je po mojem mnenju mogoče pripisati menjavi uredništva in vedno bolj napetim družbenim okoliščinam, ki so zahtevale drugačne objave. Leta 1914 je bilo leposlovje objavljeno le v eni številki glasila, naslednji letnik pa leposlovja ni vseboval. Leta 1915 so izšle zgolj 4 številke glasila. Vse to bi lahko pripisali začetku 1. svetovne vojne.

Ob upoštevanju vseh pojavitev leposlovja, torej tudi nadaljevanj del, se izkaže, da je bilo v obdobju od 1904 do 1915 objavljenih več leposlovnih del, kot v obdobjih 1893–1903 in 1871–1881, v katerem je bilo leposlovja najmanj.

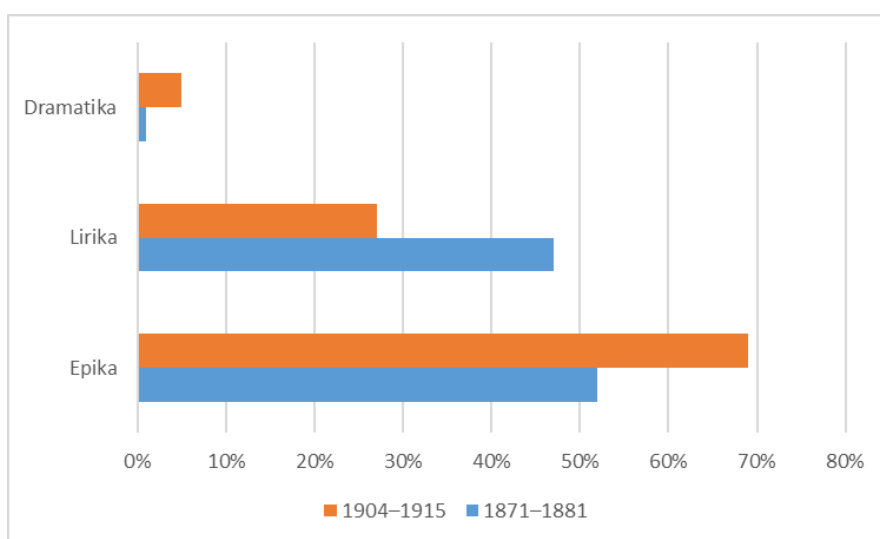
4.3. Literarne zvrsti

Med 1904 in 1915 se v glasilu pojavijo epika, lirika in dramatika. V tem vrstnem redu si sledijo tudi po pogostosti³.

Graf 4 Razmerje med literarnimi zvrstmi

Tudi od leta 1871 do 1881 je v glasilu prevladovala proza, sledila je lirika, najmanj pa je bilo dramatike.

Graf 5 Razmerje med literarnimi zvrstmi v dveh obdobjih

³ V analizi sem upoštevala naslove del, nadaljevanja niso upoštevana.

4.4. Vrstne oznake objavljenega leposlovja

V objavah se za epiko, liriko in dramatiko pojavljajo tudi vrstne oznake, ki so mi pri sami analizi pomagale pri določitvi literarne zvrsti del.

4.4.1. VRSTNE OZNAKE ZA EPIKO

Največ del je podnaslovljenih z oznako povest:

- Petar Kočič. Grob sladke duše. Štiri povesti Petra Kočiča.
- Petar Kočič. Mrguda. Štiri povesti Petra Kočiča.
- Petar Kočič. Jablan. Štiri povesti Petra Kočiča.
- Petar Kočič. Pri Markanovem studencu. Štiri povesti Petra Kočiča.
- Lev Nikolajevič Tolstoj. Markerjevi zapiski. Povest.
- Julijus Zeyer. Blagor na vrtu cvetočih breskev. Čudna povest.

Veliko del je označenih z romanom:

- Pierre Loti. Islandski ribič. Roman.
- H. Sienkiewicz. Brez dogme. Roman. 1. zvezek.
- Edgar Monteil. Velika vas. Roman.
- Edgar Monteil. Velika vas. Roman.
- Maksim Gorki. Foma Gordjejev. Roman.

V glasilu najdemo tudi črtice:

- V. A. Schmidt. Evangelij v Vipavi in okoli Vipave. Zgodovinska črtica na podlagi deloma še neznanih dokumentov.
- g.-gg. Kdo reže nosove? Narodoslovna črtica.

Dve deli sta podnaslovljeni kot noveli:

- Emil Zola. Jacques Damour. Novela.
- Emil Zola. Nais Micoulin. Novela.

Najti pa je tudi oznako legenda, pri delu Telefonska žica, avtorja Doroševiča, ter biografsko delo J. Michla, Nekaj o Antonu Dvoraku.

4.4.2. VRSTNE OZNAKE ZA LIRIKO

Pri oznakah lirike se največkrat srečamo kar z izrazom pesem, ki se lahko nahaja že v naslovu npr. Vzpomladna pesem, Stanka Pirnata in Pesem o sokolu, avtorja Maksima Gorkija.

Zanimiv je sklop volilnih pesmi, ki se pojavijo ravno v času volitev: Kraška volilna, Gorska volilna, Okoličanska volilna, Dermastijeva volilna, Kremžarjeva volilna.

Nekaj pesmi je z narodno vsebino:

- Janko Leban. Na grobu iskrenega rodoljuba.
- Srbske narodne pesmi s Kosova. Osmi šopek.
- Se mi šopek. Srbske narodne pesmi iz Stare Srbije in Makedonije.
- Žalost. Narodna pesem.
- Šumi marica. Bulgarska himna.

Pojavi se tudi psalm:

- Dr. Anton Dvorak. Psalm 149.

4.4.3. VRSTNE OZNAKE ZA DRAMATIKO

V glasilu je bilo med letoma 1904 in 1915 objavljenih pet dramskih besedil.

Dve imata zvrstno opredelitev v podnaslovu:

- -e-. Kanarček. Najmodernejša ameriška drama v samo petih kratkih ali tim osodepolnejših dejanjih ali dveh podlistkih.
- Značaji, ki niso značaji. Tragikomedija v 5 prizorih.

Druga tri niso podnaslovljena, da gre za dramska besedila, izvemo iz prebranega:

- Jaroslav Vrhlicky. Švanda dudak.
- Henri Lavedan. Siroti.
- H. Heljermans. Pomiloščenje.

5. Analiza avtorjev leposlovnih del

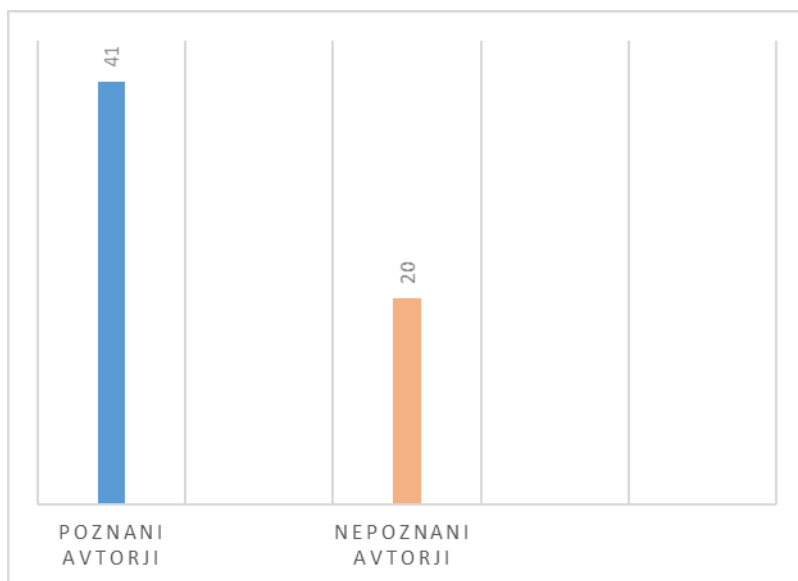
5.1. Razmerje med poznanimi in nepoznanimi avtorji

Nekateri avtorji, katerih leposlovje je bilo objavljeno v glasilu, so podpisani z imenom, drugi s psevdonimom, tretji pa so anonimni.

Tako avtorje, podpisane s psevdonimi, kot anonimne sem skušala identificirati in povezati z leposlovnimi deli, a sem uspela prepoznati zgolj psevdonim Prostoslav Kretanov, s katerim se je podpisoval slovenski pisatelj Vatroslav Holz.

POZNANI AVTORJI		AVTORJI, PODPISANI S PSEVDONIMOM
Dr. Anton Dvorak	Janko Leban	-e-
A. Aškerc	Jaroslav Vrhlicky	A. I.
A. Čehov	Jean Aleard	Protiažka
A. S. Čehov	Jules Verne	g.-gg.
A. S. Puškin	Julius Zeyer	R. Telesov
Alexandre Dumas	Leonid Andrejev	V. A. Schmidt
Alphonse Daudet	Lev Nikolajevič Tolstoj	
Anton Foester	Maksim Gorki	
Damir Feigel	P. J. Čajkovskij	
Doroševič	Petar Kočić	
E. Chvala	Pierre Loti	
Edgar Monteil	Potapenko Ignaty	
Eliza Orzeszkowa	Prostoslav Kretanov	
Emil Zola	R. Katalinič-Jeretov	
Evgen Čirikov	Rene Doumic	
Francois Bazin	Simon Gregorčič	
Guy de Maupassant	Stanko Pirnat	
H. Heljermans jun.	Vitezslav Halek	
Henri Lavedan	Vatroslav Holz	
Henryk Adam		
J. Michl		
J. S. Machar		

Tabela 1 Seznam avtorjev

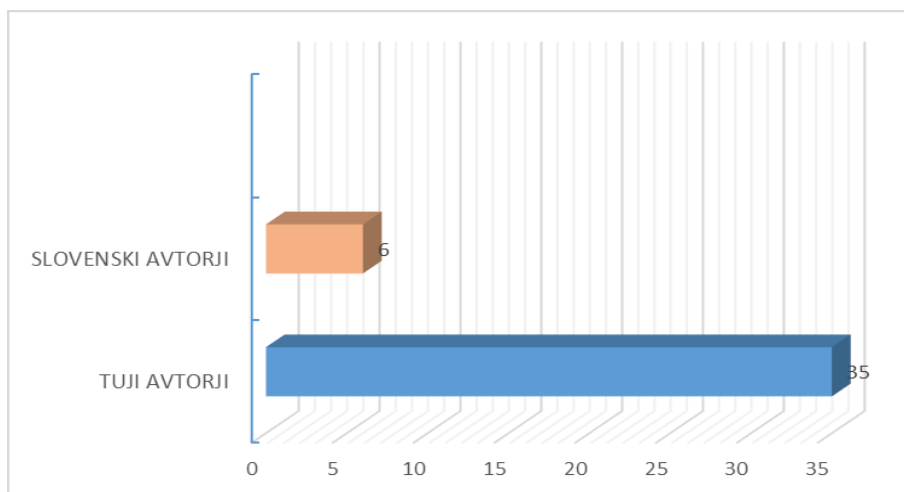

Graf 6 Poznani in nepoznani avtorji

V zgornjem grafikonu sem med nepoznane avtorje vključila neidentificirane psevdonime ter avtorje, ki so ostali anonimni.

5.2. Razmerje med slovenskimi in tujimi avtorji

Pričakovala sem, da bo razmerje med slovenskimi in tujimi avtorji približno enako, vendar kot kaže spodnji grafikon, moje domneve niso bile uresničene, saj je leposlovje tujih avtorjev močno prevladovalo.

Graf 7 Razmerje med tujimi in slovenskimi avtorji

Na tem mestu je zanimiva primerjava razmerja med tujimi in slovenskimi avtorji v obdobju 1904–1915 z razmerjem med njimi v prvem desetletju izhajanja glasila, ter v obdobju od 1893 do 1903. V prvem je, med poznanimi avtorji, slovenskih avtorjev ravno toliko, kot tujih, v drugem pa ti že začnejo zaostajati za tujimi, saj predstavljajo zgolj četrtno vseh avtorjev. Glede na to, da v obdobju 1904–1915 domači avtorji predstavljajo zgolj 14 % avtorjev, lahko rečem, da se je delež slovenskih avtorjev skozi leta zmanjševal.

5.2.1. Slovenski avtorji

Največkrat objavljeni slovenski avtor je Damir Feigel (objavljen štirikrat), sledijo pa mu Stanko Pirnat, Anton Foerster, Janko Leban, Anton Aškerc in Simon Gregorčič, vsi objavljeni enkrat. Od naštetih vsi, razen Antona Aškerc, Stanka Pirnata in Antona Foersterja, spadajo med primorske avtorje.

5.2.2. Tuji avtorji

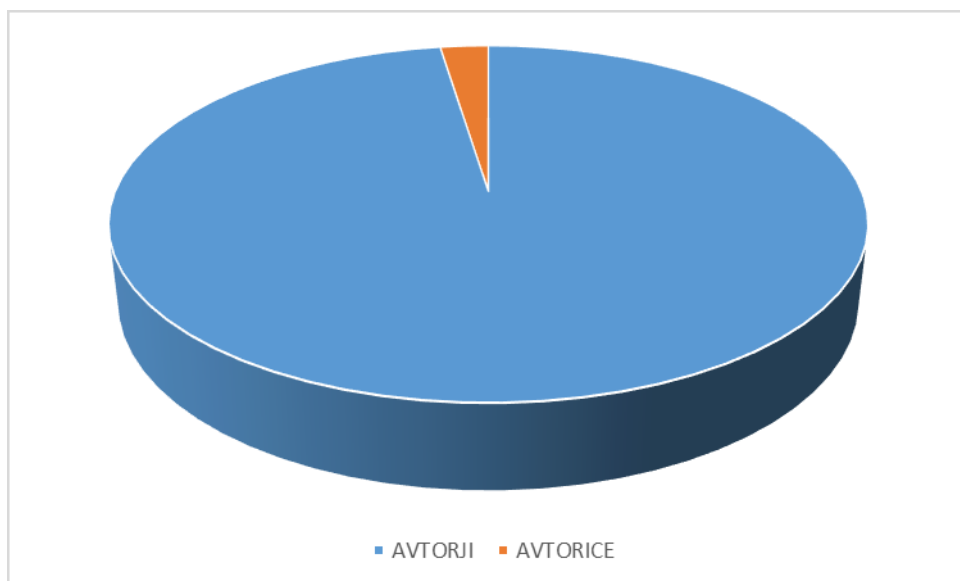
Pričakovala sem, da bodo (zaradi geografske bližine, skupnega bivanja v Avstro-Ogrski, poznavanja nemškega jezika) prevladovali nemško govoreči avtorji. Prav tako sem domnevala, da bo zaradi odnosa med Italijani in primorskimi Slovenci objavljenih zelo malo del, napisanih izpod peresa italijanskih avtorjev.

Predpostavka o italijanskih avtorjih se je izkazala za pravilno, saj v letih od 1904 do 1915 ni bilo objavljenega nobenega leposlovnega dela italijanskega avtorja. Nasprotno pa me je presenetilo, da je bilo nemško govorečih avtorjev zelo malo, skorajda nič.

Poleg nekaterih avtorjev iz zahodnega dela Evrope (večinoma Francozi) je preostali del tujih avtorjev slovanskega rodu (Čehi, Poljaki, južni Slovani ...), kar sem si skušala razložiti predvsem s tem, da je bilo idejno vodilo glasila *Soče* in Narodno napredne stranke, ki ga je izdajala, sodelovanje in povezovanje slovanskih narodov. Prav tako ni zanemarljivo dejstvo, da se je glavni urednik v tistem času, Andrej Gabršček, veliko ukvarjal s prevajanjem književnih del, predvsem slovanskih književnosti.

5.3. Spol avtorjev

V obravnavanem obdobju je bilo objavljeno zgolj eno leposlovno delo, ki ga je napisala ženska. Gre za delo Elize Orzeszkowe Čudak. Orzeszkowa je bila poljska publicistka, pisateljica novel, dram in esejev. Ukvarjala se je predvsem s pisanjem o družbeno-političnih okoliščinah na Poljskem. Leta 1905 je bila nominirana za Nobelovo nagrado za književnost, ki so jo na koncu podelili Henryku Sienkiewiczzu, čigar dela so prav tako večkrat objavili v *Soči*.

Graf 8 Razmerje med avtorji glede na spol

Razmerje med avtorji glede na spol je bilo tudi v obdobjih 1871–1881 in 1893–1903 podobno. Avtorice so po številu objavljenih leposlovnih del v konkretnem zaostanku za moškimi. Največ avtoric, in sicer šest, je bilo v obdobju, ki ga je obravnavala Klara Rudić (1893–1903). Tudi v tistem obdobju se pojavi literatura Elize Orzeszkowe, objavljena pa je bila tudi slovenska avtorica Zofka Kveder.

6. Bibliografija leposlovja v *Soči* od 1904 do 1915

6.1. 1904

Alexandre Dumas. Trije mušketirji. Letnik 34, številke 1–4.

Alexandre Dumas. Trije mušketirji. Drugi del. Letnik 34, številke 5–49.

-e-. Kanarček. Najmodernejša ameriška drama v samo petih kratkih ali tim osodepolnejših dejanjih ali dveh podlistkih. Letnik 34, številki 7 in 9.

Na vrtu. Letnik 34, številka 27.

Petar Kočič (prevel Stanko Rožman). Grob sladke duše. Štiri povesti Petra Kočiča. Letnik 34, številka 27.

Petar Kočič (prevel Stanko Rožman). Mrguda. Štiri povesti Petra Kočiča. Letnik 34, številka 27.

Petar Kočič (prevel Stanko Rožman). Jablan. Štiri povesti Petra Kočiča. Letnik 34, številka 27.

Petar Kočič (prevel Stanko Rožman). Pri Markanovem studencu. Štiri povesti Petra Kočiča. Letnik 34, številka 27.

Stanko Pirnat. Vzpomladna pesem. Letnik 34, številka 38.

Anton Foerster. Povejte, ve planine! Letnik 34, številka 38.

P. J. Čajkovskij. Slavček. Letnik 34, številka 38.

Fr. Bazin. Križari na moru. Letnik 34, številka 38.

Dr. Anton Dvorak. Psalm 149. Letnik 34, številka 38.

V. A. Schmidt (poslovenil I. K-č.). Evangelij v Vipavi in okoli Vipave. Zgodovinska črtica na podlagi deloma še neznanih dokumentov. Letnik 34, številki 44 in 53.

Pierre Loti (iz francoščine prevel Fran Šturm). Islandski ribič. Roman. Letnik 34, številka 50–69.

-e-. Vpliv filozofije. Letnik 34, številka 51.

Henrik Sienkiewicz (iz poljščine poslovenil Podravski). Brez dogme. Roman. 1. zvezek. Letnik 34, številke 70–105.

A. Čehov (poslovenil A. K.). Kuharica se moži. Letnik 34, številka 83.

A. Čehov (poslovenil A. K.). Sovražnika. Letnik 34, številki 84 in 85.

6.2. 1905

Henrik Sienkiewicz. Brez dogme. Iz poljščine poslovenil Podravski. Letnik 35, številke 1–18.

Alexandre Dumas. Grof Monte Cristo. Letnik 35, številke 19–103.

Leonid Andrejev (prevedel A. G.). Stena. Letnik 35, številke 32.

V. A. Schmidt (iz nemškega rokopisa poslovenil I. K-č.) . Evangelij v Vipavi in okoli Vipave. Zgodovinska črtica na podlagi deloma še neznanih dokumentov. Letnik 35, številka 102.

6.3. 1906

Alexandre Dumas. Grof Monte Cristo. Letnik 36, številke 1–22, 24–43 in 45–89.

Maksim Gorki (iz ruščine prevel A. G.). Pesem o sokolu. Letnik 36, številka 30.

R. Telesov. Častna beseda. Letnik 36, številka 30.

J. Michl. Nekaj o Antonu Dvoraku. Življenjepisna študija. Letnik 36, številka 44.

Alphonse Daudet (prevedel Josip Hacin). Tartarin iz Tarascona. Letnik 36, številke 89–94 in 96–102.

Janko Leban. Na grobu iskrenega rodoljuba. Letnik 36, številka 87/88.

Rikard Katalinić-Jeretov. Nad grobom Gregorčiča. Letnik 36, številka 97.

Evgen Čirikov. Izdajica. Letnik 36, številka 103.

A. P. Čehov (iz ruščine preložil Al. G.). Preiskovalni sodnik. Letnik 36, številka 103.

6.4. 1907

Alexandre Dumas. Dvajset let pozneje. Nadaljevanje »Treh mušketirjev«. Letnik 37, številke 1–12 in 15–25 in 27–28 in 30–32, 34–42, 44–47, 49–56, 58–63, 65–66, 68, 70–71, 73–78, 80–86, 88–90, 93–98, 100–103, 106–114, 117–118, 120, 122–123, 125, 128–145, 147–149.

Kraška volilna. Volilne pesmi. Letnik 37, številka 51.

Gorska volilna. Volilne pesmi. Letnik 37, številka 51.

Okoličanska volilna. Volilne pesmi. Letnik 37, številka 51.

Dermastijeva. Volilna pesem. Letnik 37, številka 52.

Kremžarjeva. Volilna pesem. Letnik 37, številka 52.

Laharnarju v slovo. Letnik 37, številka 60.

Fran Ondriček. Letnik 37, številka 113 in 116.

Herman Heijermans. Pomiloščenje. Letnik 37, številka 147.

6.5. 1908

Alexandre Dumas. Dvajset let pozneje. Nadaljevanje »Treh mušketirjev«. Letnik 38, številke 1, 3–7, 9–11, 13–22, 24, 26, 33–35, 37–39, 42–43, 45, 47–53, 55–76, 78–110, 112–116, 118–120, 122–150.

Srbske narodne pesmi s Kosova. Osmi šopek. Letnik 38, številka 143.

E. Chvala. Stranska pota. Letnik 38, številka 143.

E. Chvala. Poljubi. Letnik 38, številka 143.

A. Aškerc. Atila in ribič. Letnik 38, številka 144.

Značajji, ki niso značajji. Tragikomedija v 5 prizorih. Letnik 38, številka 149.

Doroševič. Telefonska žica. Legenda. Letnik 38, številka 149.

6.6. 1909

Alexandre Dumas. Dvajset let pozneje. Nadaljevanje »Treh mušketirjev«. Letnik 39, številke 1–34 in 36–37.

Emil Zola. Jacques Damour. Novela. Letnik 39, številke 38–47.

Emil Zola. Nais Micoulin. Novela . Letnik 39, številke 47–50 in 52, 54–55, 57–58.

Julijus Zeyer. Blagor na vrtu cvetočih breskev. Čudna povest. Letnik 39, številke 59–60, 62–64, 66–68, 70–72 in 74.

Jaroslav Vrhlicky (prevedel A. Funtek). Švanda dudak. Letnik 39, številka 61.

Se mi šopek. Srbske narodne pesmi iz Stare Srbije in Makedonije. Letnik 39, številka 63.

Julius Zeyer. Mavrični ptič. Letnik 39, številke 75, 76, 78–88, 90–103.

Julius Zeyer. Darija. Letnik 39, številke 107–110, 113–115, 118–121, 123–130, 132–138, 141–142.

Rene Doumic (prevel Pasluškin). Biser. Letnik 39, številka 122.

Žalost. Narodna pesem. Letnik 39, številka 137.

Sokratova smrt. Letnik 39, številka 140.

Simon Gregorčič. Kitica. Letnik 39, številka 141.

Vitezslav Halek. Pesen na morju. Letnik 39, številka 141.

Guy de Maupassant (prevel Pastuškin). Dečko, še en vrček!... Letnik 39, številke 143–144.

Guy de Maupassant (prevel Pastuškin). Vrnitev. Letnik 39, številki 144–145,

Guy de Maupassant (prevel Pastuškin). Kes. Letnik 39, številka 145.

Guy de Maupassant (prevel Pastuškin). Hudič. Letnik 39, številka 148.

Guy de Maupassant (prevel Pastuškin). Grozno. Letnik 39, številki 149 in 152.

A. I. Božična romanca. Letnik 39, številka 150.

Guy de Maupassant (prevel Pastuškin). Prijatelj Jožef. Letnik 39, številka 150.

6.7. 1910

Guy de Maupassant (prevel Pastuškin). Krošnjar. Letnik 40, številka 1.

Henri Lavedan (prevel Pastuškin). Siroti. Letnik 40, številka 2.

Guy de Maupassant (prevel Pastuškin). Sveti Anton. Letnik 40, številka 3.

Jean Aleard (prevel Pastuškin). Pasja laž. Letnik 40, številka 3.

Jules Verne (prevel O. I.). Kapitan Hatteras ali Angleži na severnem tečaju. Letnik 40, številke 5–10, 12–18, 20–22, 24–32, 34–36, 38, 40–50, 52–56, 58–63, 65–67, 69–73, 75–85, 87–88, 90–91, 93, 96–99, 102–104, 106, 108–113, 115–125, 127–132, 134, 136.

Guy de Maupassant (prevel Pastuškin). Spomladi. Letnik 40, številka 5.

Guy de Maupassant (prevel Pastuškin). Družina. Letnik 40, številka 14.

Damir Feigel. Bacilus eloquentiae. Letnik 40, številka 54.

Damir Feigel. Do slave. Letnik 40, številka 124.

Damir Feigel. Samum. Letnik 40, številka 135.

Lev Nikolajevič Tolstoj. Markerjevi zapiski. Povest. Letnik 40, številke 137–140.

Maksim Gorki (preložil Fedor Gradišnik). Jesenska noč. Letnik 40, številka 143–144.

Leonid Andrejev (preložil Fedor Gradišnik). V neznano daljo. Letnik 40, številke 145, 147–149.

Damir Feigel. Na svetovni razstavi. Letnik 40, številka 146.

6.8. 1911

Edgar Monteil (poslovenil F. K.). Velika vas. Roman. Letnik 41, številke 1–15, 17, 18, 20, 22–25, 27–28, 30–37, 39, 40, 42–45, 47–50, 52–62, 64–70, 72–84, 87–89, 91, 93–101.

A. S. Puškin. Pikova dama. Letnik 41, številke 106–114, 116, 117.

Maksim Gorki. Foma Gordjejev. Roman. Letnik 41, številke 120–128, 130–138, 140–143, 145–150.

6.9. 1912

Maksim Gorki. Foma Gordjejev. Roman. Letnik 42, številke 1–4, 6,7, 9–11, 14,15, 17, 20–54, 56, 57, 59, 62–64, 66–67, 69–70, 72–75, 77–78, 81–87, 93–97, 98–101, 104–106, 108, 109, 115.

Nova zemlja. Letnik 42, številka 35.

Protiažka. Ljubezen. Letnik 42, številka 35.

Prostoslav Kretanov. Slava Gregorčiču. Letnik 42, številka 71.

Eliza Orzeszkova. Čudak. Prevel Stanko Svetina. Letnik 42, številke 117–124, 126–130, 132–136.

Šumi marica. Bulgarska himna. Letnik 42, številka 120.

Potapenko (prevel A. M.). Generalova hči. Letnik 42, številke 138–149.

6.10. 1913

Potapenko (prevel A. M.). Generalova hči. Letnik 43, številke 1–27, 30–35, 37, 38, 40–43.

g.-gg. Kdo reže nosove? Narodoslovna črtica. Letnik 43, številka 2.

J. S. Machar (prevel Arnošt Brilej). Roman starega gospoda. Letnik 43, številke 45-48.

I. S. Machar (preložil Arnošt Brilej). Hromec. Letnik 43, številke 49 in 51–53.

6.11. 1914

V kupeju. Letnik 44, številka 13.

7. Zaključek

V glasilu Soča je bilo med letoma 1904 in 1915 objavljenih 99 leposlovnih del. Največ leposlovnih del je bilo objavljenih leta 1909. Glede na analizo lahko rečem, da je do leta 1913 vsaj 90 števil vsakega letnika vsebovalo leposlovje. Po letu 1913 začne delež leposlovja strmo padati, z začetkom 1. svetovne vojne pa v glasilu leposlovja ni zaslediti. Večina objavljenega leposlovja je sodila med epiko, po pogostosti je sledila lirika, najslabše zastopana je bila dramatika.

Med avtorji je več poznanih kot nepoznanih avtorjev. Med poznanimi je večina avtorjev tuje narodnosti, pri čemer gre predvsem za avtorje iz slovanskih držav. Prevladujejo avtorji moškega spola, v enajstih letih je bilo objavljeno le eno delo ženske.

8. Viri in literatura

Avgust Pirjevec. Viktor Dolenc. *Slovenski biografski leksikon*.

Avgust Pirjevec. Karel Lavrič. *Slovenski biografski leksikon*.

Branko Marušič. Andrej Gabršček. *Primorski slovenski biografski leksikon*.

Branko Marušič. Doktor Karel Lavrič (1818 – 1876) in njegova doba. Ljubljana: Založba ZRC, 2016.

Ivan Grafenauer. Vatroslav Holz. *Slovenski biografski leksikon*.

Martin Jevnikar. Viktor Dolenc. *Primorski slovenski biografski leksikon*.

Prva svetovna vojna. Iz Wikipedije, proste enciklopedije 1. apr. 2019.

Soča. Digitalna knjižnica Slovenije.

Priloga 1

Izjava o avtorstvu

Izjavljam, da je diplomsko delo v celoti moje avtorsko delo ter da so uporabljeni viri in literatura navedeni v skladu s strokovnimi standardi in veljavno zakonodajo.

Ljubljana, 7. maja 2019

Eva Razpotnik
(lastnoročni podpis)

Priloga 2

Izjava kandidata / kandidatke

Spodaj podpisani/a _____ izjavljam, da je besedilo
diplomskega dela v tiskani in elektronski obliki istovetno, in

dovoljujem / ne dovoljujem

(ustrezno obkrožiti)

objavo diplomskega dela na fakultetnih spletnih straneh.

Datum:

Podpis kandidata / kandidatke: